

[Aksel Møller.]

rentestigning kan dog i hvert fald ikke bringes til ophør, så længe der hersker tvivl om regeringens politik. Hvorfor kan den højtærede finansminister ikke afhænde sine statsobligationer? Fordi man frygter, at regeringen ingen politik har overfor inflationen, eller, hvad der er det samme, fordi man er sikker på, at obligationerne bliver billigere endnu. Der var ikke et ord i den højtærede statsministers tale om den rentepolitik, man agtede at føre. Dermed lod han usikkerheden blive stående, d. v. s. han svigtede sin finansminister, for under denne usikkerhed er finansministeren henvist til at hente de penge, som han skal bruge, i nationalbanken. Der er jo ingen tvivl om, at overtrækket, der efterhånden er oppe på et beløb på $\frac{3}{4}$ milliard kr., ikke længere er udtryk for en sæsonsvingning i statskassen, men for en reel statslånsoptagelse uden iagttagelse af grundlovens regler, for efter grundloven kan statslån kun optages ved lov.

Den højtærede finansministers venner forsvarede overtrækket med hans forpligtelse til at afholde de udgifter, som folketingsret har vedtaget. Det kunne ikke falde mig ind at bestride, at den højtærede finansminister virkelig er i en vanskelig situation, men den bliver ikke mindre vanskelig, når der ingen målsætning er. De store overtræk skyldes to forhold, nemlig at socialdemokratiet og det radikale venstre i fjor uden forbindelse med den økonomiske virkelighed enedes om at igangsætte et byggeri langt større, end samfundskræfterne kunne magte, og langt større, end statskassen — nu da disse lån skal udbetales — kan svare til. Værre bliver det selvfølgelig, når det tilmed viser sig, at staten ikke selv kan låne, og hvordan skulle den kunne det, når den ikke kan standse nedgangen i kronens indenlandske købekraft?

Den stramme kreditsituation, vi befinder os i, må vi altså ikke vente væsentligt mildnet foreløbig, men mon der dog ikke kunne ske nogen lettelse, hvis deponeringsordningerne for køb af tekstil- og beklædningsvarer kunne ophæves ved overgang til værditold indenfor rammerne af GATT-overenskomstene. Det konservative folkeparti har før erklæret sig villig til at medvirke til en sådan politik. Vi har ikke

ændret anskuelse. Derfor har vi ret til at spørge den højtærede statsminister, af hvilken grund han ikke i sin åbningsstale foretog stilling til de vanskeligheder, som tekstil- og beklædningsindustrien er i? Ikke med et ord omtalte han regeringens stilling til det toldlovsforslag, som hans finansminister i forrige samling fremsatte i toldlovskommissionen, og som vi fra konservativ side nåede til enighed med den højtærede finansminister om.

Jeg ser, at den højtærede statsminister for tiden fører kaminpassiarer med erhvervslivets ledere ud over landet. Har den højtærede statsminister under disse kaminpassiarer fået et indtryk af tekstilindustriens stilling, af dens arbejdere og dens virksomheder, som virkelig tillader ham at være passiv på dette område? For i sommerens løb er der intet sket, som har forbedret tekstilindustriens stilling, tværtimod, den befinder sig i stigende vanskeligheder i konkurrencen med de lande, som selv har beskyttet deres produktion med høje toldsatser og nu med fulde sejl udnytter vore lave, eller sagt med andre ord: forhindrer os i at eksportere, samtidig med at de tillader sig en omfattende eksport til os.

Jeg tror ikke på, at en toldforhøjelse, så voldsom som konkurrencen er på hjemmemarkedet, vil føre til en stigning i priserne på dansk produktion; men hvis det er det, man er ængstelig for i regeringspartiets lejr, burde der vel være mulighed for en tilsvarende nedsættelse af tekstilomsætningsafgiften. I det hele taget var det en rent udfordrende behandling, socialdemokratiet og det radikale venstre gav tekstilbranchen ved til passiviteten i toldspørgsmålet at føje gennemførelsen af omsætningsafgiften i marts.

Jeg stillede her fra talerstolen nogle direkte spørgsmål til den højtærede finansminister om denne sag, sidst vi var sammen her i det høje ting umiddelbart før ferien. Den højtærede finansminister lovede at tænke med velvilje på de problemer, jeg havde rejst. Hvilket resultat er der kommet ud af hans tankevirksomhed? Har han fundet udveje for den omlægning af omsætningsafgiften fra engroshandelen til detailhandelen, som jeg talte om, hvis denne tekstilomsætningsafgift i det hele taget skal bevares? Hvorledes vil den højtærede finans-